

[Statsministeren.]

uden saglig Begrundelse har rettet mod os. Jeg har ganske vist indrømmet, at vi var ikke fejlfri, at det kunde godt være, vi paa et eller andet Punkt ikke har baaret os helt rigtigt ad. Jeg tror ikke, det ærede Medlem vilde tabe noget ved at gøre lignende Indrømmelser, han er nemlig heller ikke ufejlbarlig, men det ligger vist langt fra det ærede Medlems hele Indstilling at kunne tænke sig at gøre en saadan Indrømmelse.

Det ærede Medlem Hr. Hans Hedtoft mente, at Landstingsvalget havde gjort, at man havde delt Handelsministeriet, at man, for at bruge det smukke Udtryk, som det ærede Medlem benyttede, havde ofret Villemoes. Jeg vil til det ærede Medlem sige, at dette Spørgsmaal om en Deling af Handelsministeriet er noget, der har været under Overvejelse i længere Tid og ogsaa under Forberedelse, og det er ganske uden Forbindelse med, at vi har haft et Landstingsvalg. Der er baade fra det ærede Medlems og fra andre Sider fremsat en Kritik af den Deling, der har fundet Sted, og af Forsyningsministeriet i det hele taget. Jeg synes, man kunde vente og se Resultatet af det Arbejde, der bliver gjort, Resultatet af denne Deling, inden man sætter saa voldsomt ind med Kritikken, som der er gjort fra forskellig Side. Jeg ved ikke, om det ligger i, at man er bange for, at naar der er gaaet et Stykke Tid, saa vil der ikke være Grundlag for Kritik, og skal der være Afløb for den, saa gælder det derfor om at komme med den, inden der virkelig har været Tid til at præstere et Arbejde i dette Ministerium.

Det ærede Medlem kunde jo ikke benægte, at de finansielle Forhold var i høj Grad forbedret, men mente, at det havde ikke noget med Genopbygningen eller Afviklingen af Restriktioner at gøre. Deri er jeg helt uenig med ham. Det er et Led deri. Det er et Led i at bringe Købeevne og Varemængde mere i Overensstemmelse med hinanden. Hvis man fra Statens Side ved Gældsstiftelse pumper Købekraft ud i Befolkningen, saa vil det blive meget vanskeligt at lempe Restriktionerne, og det vil ogsaa influere paa selve Genopbygningen, idet Forbrugsevnen saa bliver saa meget større. Under saadanne Forhold er der næsten ingen menneskelig Mulighed for at indskrænke Forbruget, saadan at der kan blive det fornødne af den Produktion, som er for Haanden til Genopbygning.

Det, som har gjort et vist Indtryk paa mig, i og for sig ikke for min egen Skyld,

men for Landets Skyld, er den stadige Næring, som det ærede Medlem med sin efter min Mening grundløse Kritik giver Misfornøjelsen, den stadige Forkyndelse af, at blot vi fik en anden Regering, saa var Vanskelighederne stort set overvundet, hvorved det ærede Medlem lægger enhver Handling fra vor Side for Had. Det er dette, der efter min Mening i høj Grad vanskeliggør Genopbygningen. Det gør det vanskeligt at faa det danske Folk og især den vigtige og betydningsfulde Del, som Lønarbejderne repræsenterer, til at forstaa, at det er nødvendigt at gaa den eneste Vej, som fører til Maalet, nemlig mere Arbejde, mere Produktion og mindre Forbrug, saa der kan blive mere til Genopbygning, til den Genskabelse af større Produktivitet, som vi stiler imod.

Jeg mener, at vi i den Tid, den nuværende Regering har staaet for Ledelsen af Arbejdet, af Administrationen, har ført en Forsønings- og Samlingspolitik. Jeg henviser i saa Henseende til de sociale Love, som er gennemført, og som der fra anden Side er gjort opmærksom paa. Jeg minder om den Maade, vi har søgt at løse Arbejdskonflikter paa, nemlig derved at der ogsaa har været taget et meget stort Hensyn til den rent følelsesmæssige og psykologiske Indstilling, som Arbejderne nu har, og som ytrer sig derved, at det synes dem bedre at ophøje et Mæglingsforslag til Lov i Stedet for at gaa den Vej, som efter min Mening rent sagligt set var mere rimelig, at ned sætte en Voldgiftsdomstol til virkelig Afgørelse af, hvilken Løn og hvilke Arbejdsbetingelser der var de bedst mulige for Genopbygningen og dermed ogsaa i det lange Løb for Arbejderne selv.

Jeg henviser til den, efter min Mening, Langmodighed, man har vist over for Typografstrejken, en Strejke, som nu er gaaet i Uger, ja, i Maaneder, og hvorigennem hele Storkøbenhavns Befolkning har været henvist til, hvis de vilde læse Aviser, i hvert Fald i normal Størrelse, at tage til Takke med det, der blev serveret gennem „Social-Demokraten“ og det kommunistiske Blad. Det er efter min Mening ikke blot et Forhold, som er ganske uforeneligt med det folkelige Selvstyre, med Ytringsfriheden, som er en Grundpille deri, men i Virkeligheden ogsaa et Angreb paa selve Statsmagten, fordi der er visse Ting, som vi gerne skulde have sat i Værk, men som vi paa Grund af denne Strejke ikke har kunnet faa færdige, ikke kunnet bringe til Udførelse. Men jeg forstaaer og har for saa vidt længe forstaaet, at det, Socialdemokra-